

Az 1934. évi budafoki alapkövetétel

A BUDAFOKI EVANGÉLIKUS TEMLOM

A budafoki evangélikus templomot, a mindössze 15 hónapos építkezési időt követően, 1935. november 3-án szentelte fel ünnepélyesen Dr. Raffay Sándor bányakerületi püspök és Kemény Lajos budapesti esperes. A templomot építtető lelkész, a trianoni békediktátum által elszakított Erdélyből menekült Petrovics Pál, aki 1942-ig, nyugalomba vonulásáig szolgált Budafokon. A kerekén 800 fős gyülekezet felügyelője ekkor Macskássy Sámuel volt. A templomot Sándy Gyula (Eperjes, 1868. július 25. – Budapest, 1953. június 12.), a neves építész-mérnök tervezte, aki felvidéki evangélikus családból származott. Sándy hosszú és tevékeny élete során sikeres karriert futott be, többek között a Műegyetem tanára és a Magyarországi Evangélikus Egyház főépítésze, emellett a budavári evangélikus gyülekezet felügyelője volt. Legjelentősebb épületei a budai Krisztina körüti, illetve az újpesti Postapalota. Egyházi főépítésként számos evangélikus templomot tervezett, melyek közül az egyik legkisebb, a budafoki lett talán a legarányosabb, a felhasznált stíluselemek legletisztultabb szintézisét mutató terve.

A rusztikus terméskő borítású templom külsejét uralja a magas sisakú, reneszánsz pártadíszítéses torony, amely szoros formai rokonságot mutat a késmárki, XV. századi Szent Kereszt templom harangtornyával. A templom egyhajós, dongaboltozatos, puritán, egyszerű belsejét az épület egészével harmonizáló, körüljárható reneszánsz oltár határozza meg, amelynek oltárképe (Jézus a Getsemáné kertben) Szirtes Lajos helybeli rajztanár ajándéka.

A templombelső egyéb elemei, mint a szószék, a keresztelőkút, a karzat és a padok, az oltárnak alárendeltek, és így a templom egésze Sándy építészeti törekvéseinek egyik legegységesebb megjelenése lett. Az eredeti tervekben hasonló stílusú parókiaépület felépítése is szerepelt, erre azonban a II. világháború közeledte miatt, akkor nem kerülhetett sor.

Cím: 1221 Budapest, Játék u. 16.
Telefón: 229-25-38
budafok@lutheran.hu
<http://budafok.lutheran.hu>

75 ÉVES A BUDAFOKI
EVANGÉLIKUS TEMPLOM

Jubileumi kiadvány

PETROVICS PÁL, A GYÜLEKEZET- ÉS TEPLOMÉPÍTŐ LELKIPÁSZTOR

Petrovics Pál (Tiszaföldvár, 1870. február 14. – Budapest, 1946. március 18.) teológiai tanulmányait Pozsonyban végezte, két évet a Rostoki Egyetemen tanult. Teológusként munkatársa, majd szerkesztője az országos hírű, tudós, dr. Masznyik Endre teológiai igazgató által szerkesztett „A mi otthonunk” című lapnak. 1897. szeptember 19-én Sopronban szentelik pappá. 1898. decemberétől a Brassó vármegyei Hosszúfalú-Fürészmező Evangélikus Egyházközség lelkésze. Itt

számtalan családlátogatással érte el a gyülekezet újraszervezését és a templomépítés befejezését. Később a Brassói Magyar Evangélikus Egyházmegye dékánja lett. Megnősül, felesége Masznyik Erzsébet (a gályarab Masnicius Tóbiás leszármazottja) mindvégig hűséges segítőtársa. Itt született három gyermeke.

A csángó-székelységnek nemcsak lelkipásztora, hanem szellemi, gazdasági védelme biztosítása érdekében „Hangya” fogyasztási szövetkezeteket, OKH pénzügyi fiókot és „Csángó Újság”-ot alapított (1907). Egész életét meghatározta első verseskötetének a címe: „Jézus mindenütt” (1913). Itt írta az „Újkor Apostolok és Vértanúk” című művét. Fő munkatársa az „Isten Igéje” családi Szentírás-magyarító folyóiratnak, egyik vezetője az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) „Hétfalusi” fiókjának. 1920-ban erős magyarsága miatt menekülnie kellett Erdélyből a trianonira csonkult Magyarországra.

1925-től vallásánár Budafokon. Közben Isten erejével rövid idő alatt létrehozta az önálló budafoki gyülekezetet, amelynek 1928-tól 1942-ig volt lelkipásztora. Állhatatos szervező munkája eredményeképpen 1935-re felépült a gyülekezet temploma. A Krisztus-követő életutat nemcsak az Isten-tiszteleteken, iskolákban, családlátogatásokon, lelkigondozásokon hirdette, hanem Budafokon írt verseskötetei: Zengő imák (1928), Trianoni zsoltárok (1936), írásai és családi élete is erről vallanak. Munkatársa volt több egyházi lapnak pl. a „Harangszó”-nak. Dolgozott a Magyar Gondolat című folyóiratnak. Rendes tagja a Gyóni Géza Társaságnak és mint Petőfi-családbéli, pártoló tagja a Petőfi Társaságnak. 1946-ban hívta haza Mennyei Atyja. „Az igazak emlékezete áldott.” (Péld.10,7.)

*Bognár Józsefné Petőváry (Petrovics) Zalánka,
unoka*

